

РЕШЕНИЕ

№ 450

гр. София, 21.01.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав,
в публично заседание на 20.12.2018 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Любка Петрова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **5335** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 215 от Закона за устройство на територията (ЗУТ).

Образувано е по жалба с вх.№ РПН18-ВК08-59/2/20.02.2018г. от А. С. М., чрез пълномощника адв. В. В. – САК, съдебен адрес: [населено място], [улица] срещу заповед № РА50-2/03.01.2018г. на главния архитект на СО, с която е отказано разрешаване изработването на проект за подробен устройствен план (ПУП) - план за регулация и застрояване (ПРЗ) на поземлени имоти с идентификатори 44063.6226.147 и 44063.6226.156 по КKKP на [населено място], район „П.” по внесено със заявления вх.№№ САГ17-ГР00-325/12.02.2017г. и САГ17-ГР00-325/23.08.2017г. мотивирано предложение от А. М..

Жалбоподателят твърди, че обжалваната заповед е незаконосъобразна и необоснована без да са изложени конкретни аргументи за това. Счита, че единствения посочен в отказа мотив е бланкетен, поради което същият е немотивиран. Посочва, че в отказа е направен извода, че урегулирането на поземлените имоти „по посочения начин пречатства възможността за цялостно решение на устройствените проблеми на територията и урегулирането на всички имоти по най-икономичен начин“. Счита, че единствената посочена причина за отказа няма никаква конкретика. Твърди, че органът не е извършил проверка и преценка дали е допустимо проектиране, съгласно приложената скица - проект за изработване на ПУП-ПЗР за посочения УПИ, с оглед изискванията на ЗУТ и подзаконовите нормативни актове по прилагането му, както и

дали е основателно. Моли, обжалваната заповед да бъде отменена, а административната преписка да бъде върната на административния орган със задължителни указания.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно уведомен, се явява лично и се представлява от адв. В. В. - САК (пълномощно л. 10) и от адв. Я. В. (пълномощно л. 121), които поддържат жалбата. Съображения за основателност на жалбата са изложени в писмени бележки от адв. Я. В., които преповтарят жалбата. Претендира се присъждане на направените по делото разноски. Не е приложен списък на разноските. Ответникът – ГЛАВЕН АРХИТЕКТ НА СТОЛИЧНА ОБЩИНА се представлява в съдебно заседание от юрк. П. А. (пълномощно л. 5), която оспорва жалбата. Счита, че същата е неоснователна и недоказана по съображения изложени в писмени бележки. Претендира присъждане на направените по делото разноски – депозит за вещо лице и юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура редовно уведомена за съдебно заседание, по реда на чл. 16 от АПК не изпраща представител, който да даде заключение по основателността на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ - ГРАД, след като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Не е спорно по делото, че съгласно нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имоти № 6, том II, рег. № 2580, дело № 188/2008 г. от 23.06.2008 г., вписан в СВ с вх. № 44856/23.06.2008 г., Акт № 133, том СХ, д. № 30/939, жалбоподателя А. С. М. е закупил от В. А. П. и И. Т. П. неурегулиран поземлен имот целия с площ от 907 кв.м., находящ се в [населено място], СО – район „П.“, м. „Крушите“ и представляващ им. пл. № 156, нанесен в кадастрален лист № Г-10-9-Б/“Г“ от цифровия кадастър на СО, административен район „П.“, планоснимачен район [населено място] при граници: им. пл. № 147, им. пл. № 2623, имот без пл. номер, им. с пл. № 154, им.пл. № 158, им. пл. № 159, им. пл. № 162 (л.60-62).

Не е спорно по делото, че съгласно нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имоти № 5, том II, рег. № 2579, дело № 187/2008 г. от 23.06.2008 г., вписан в СВ с вх. № 44855/23.06.2008 г., Акт № 132, том СХ, д. № 30/937 жалбоподателя А. С. М. е закупил от В. А. П. и И. Т. П. неурегулиран поземлен имот целия с площ от 720 кв.м., находящ се в [населено място], СО – район „П.“, м. „Крушите“ и представляващ им. пл. № 147, нанесен в кадастрален лист № Г-10-9-Б/“Г“ от цифровия кадастър на СО, административен район „П.“, планоснимачен район [населено място] при граници: имот без пл. номер, им. с пл. № 2462, им.пл. № 2383, им. пл. № 148, им. пл. № 2623, имот без пл. номер и имот пл. № 156 (л.63-65).

Не е спорно по делото, че има влязла в сила КК и КР за район „П.“ – СО, включваща и територията на [населено място], съгласно заповед № РД-18-46/18.08.2011 г. на Изпълнителния директор на АГКК.

Административното производство пред главния архитект на СО е започнало с подаване на заявление вх. № САГ17-ГР00-325/15.02.2017 г. от А. М. - собственик на ПИ с идентификатори 44063.6226.147 и 44063.6226.156 (съгласно цитираните по-горе нотариални актове), с което е направено искане за разрешаване изработването на проект за ПУП - ПРЗ за ПИ с идентификатори 44063.6226.147, 44063.6226.156 по КККР на [населено място] за образуване на нов УПИ XVI-147, 156 „за ЖС“ и изменение на плана за улична регулация (ИПУР) между о.т. 361 и о.т. 361а за

прокарване на нова [улица] ж. Към заявлението е било приложено мотивирано предложение за ПУП, документи за собственост, скици от СГКК-С. за имотите и комбинирана скица по чл. 16, ал.3 от ЗКИР (л.55-67).

Във връзка с процедурата по даване на разрешение за изработване на проект за ПУП-ПРЗ от страна на административния орган с писмо, изх. № САГ17-ГР00-325-(1)/10.03.2017 г., е уведомен заявителя, че следва да представи задание, отговарящо на изискванията на чл. 125 от ЗУТ (л. 54).

Със заявление за внасяне на допълнителни документи, вх. № САГ17-ГР00-325-(2)/16.03.2017г., заявителят А. М. е приложил задание за изработване на изменение на уличната регулация и за ПРЗ за ПИ с идентификатори от КККР 44063.6226.147, 44063.6226.156 и образуване на ново УПИ XVI 147,156 за ЖС в кв. 142, м. [населено място], [населено място] (л.52-53).

Внесеното мотивирано предложение за ПУП и приложените към заявлението до-кументи са разгледани от отделите в НАГ – СО, които са изразили становища (л.50-51).

Със заявление, вх. № САГ17-ГР00-325-(3)/03.07.2017г., А. М. е поискал да получи отговор по подаденото от него заявление вх. № САГ17-ГР00-325 в деловодството при НАГ – СО (л.49).

С писмо изх. № САГ17-ГР00-325-(4)/19.07.2017 г., М. е уведомен във връзка с процедурата по даване на разрешение за изработване на проект за ПУП-ПРЗ, че в конкретния случай има припокриване на план за регулация (ПР) на [населено място], одобрен със заповед № РД-09-129/1990г. и плана на [населено място], одобрен със заповед № 13/1927г., който не е отменен като мотивираното предложение, приложено към заявление вх. № САГ17-ГР00-325/15.02.2017г. се различава от геог-рафската информационна система на кадастралните и регулационните планове за територията на СО, поддържана от [фирма]. Указано е на заявителя да представи коректна комбинирани скица по чл. 16, ал. 3 от ЗКИР за пълна или частична идентичност и мотивираното предложение, което да е обвързано с действащите регулационни планове в достатъчен обхват, доказващ възможността за обслужване на ПИ с идентификатори 44063.6226.2462, 44063.6226.155 и 44063.6226.2624 по КККР (л.48).

Със заявление вх. № САГ17-ГР00-325-(6)/23.08.2017г. А. М. е представил коректна комбинирана скица по чл. 16, ал. 3 от ЗКИР, издадена от правоспособно лице, от която е видно, че кв. 28 и кв. 28а от регулационния план на м. „с. Долни Л.“ са одобрени със регулационния план от 1927г. Представено е и ново мотивирано предложение (л.44-47).

Новото мотивирано предложение е било разгледано отново от отделите в НАГ-СО, които са изразили становища. Отдел „Устройствено планиране“ е удостоверил, че имотите попадат в устройствена зона: „Жилищна зона с малкоетажно застрояване в природна среда“ (Жм1), съгласно Приложението към чл. 3, ал. 2 от ЗУЗСО. От отдел „БДПРЗПГМ“ – „Комуникации и транспорт“ предвид, че поземлените имоти с идентификатори 44063.6226.147 и 44063.6226.156 по КККР на [населено място], район „П.“ попадат в обхвата на действаща регулация, одобрена със заповед от 1927 г., съгласно която територията на цитираните ПИ попада под улична регулация е дал становище, че с предлаганото транспортно решение не се осигуряват условия за последващо решаване на достъпа до неурегулираните имоти в устройствената зона. Посочено е, че промяната на уличната регулация трябва да е придружена с план-схема по чл. 108 от ЗУТ в обхвата на регламентираната с ОУП разширение на

устройствената зона Жм1, за която няма разработван ПУП (л.43).

На 09.11.2017 г. М. е отправил запитване до главния архитект на СО, вх. № към САГ17-ГР00-325-(7)/09.11.2017 г. В искането е посочено, че желае да получи отговора на ръка в деловодството на НАГ – СО (л.31-32).

Заявлението за устройствена процедура за ПИ 44063.6226.147 и 44063.6226.156, кв.28а, [населено място], район „П.“ е било разгледано на заседание на Общински експертен съвет по устройство на територията (ОЕСУТ). С решение на ОЕСУТ по протокол № ЕС-Г-93/21.11.2017г. в т. 8, е взето решение да не се приема заявлението за устройствена процедура за ПУП - ИПРЗ за ПИ с идентификатори 44063.6226.147 и 44063.6226.156, кв.28а, [населено място], район „П.“ като е предложено на главния архитект на СО да издаде заповед за отказ. Предложено е също така на главния архитект на СО да се възложи служебно устройствена процедура, след проучване на необходимия обхват (л.33-42).

А. М. е внесъл оплакване до заместник-кмета на СО по Направление „Законност, координация и контрол“ във връзка с образуваната преписка № САГ17-ГР00-325 в НАГ, относно заявлението му за даване на разрешение за изработване на проект за ПУП-ИПРЗ в териториален обхват ПИ с идентификатори 44063.6226.147 и 44063.6226.156, кв.28а, [населено място], район „П.“ за образуване на нов УПИ XVI-147, 156 за Жм1, с. „Долни Л.“ (л.29-30).

С писмо, изх. № СОА17-ГР94-6816-(1)/14.11.2017 г. оплакването на М. е било изпратено до главния архитект на СО (л.28).

До заместник-кмета на СО с копие до А. М. е изготвен отговор от главния архитект на СО във връзка с постъпилото оплакване с рег. № СОА17-ГР94-6816/03.11.2017 г. от А. М. (л.21-23).

На 03.01.2018 г. е била издадена обжалваната в настоящето производство заповед № РА50-2/03.01.2018 г. от главен архитект на СО (л.18-20).

Същата е изпратена до кмета на район „П.“ – СО с писмо, изх. № към САГ17-ГР00-325-(9)/11.01.2018 г. (л.24-27).

Съгласно протоколно определение на съда от с.з. от 05.07.2018 г. от страна на ответника е представена заповед № САГ17-РД09-622/19.06.2017 г. на кмета на СО, с която са делегирани правомощия на главния архитект на СО (л.84-96).

В с.з от 20.12.2018 г. ответника е представил извадки от плана от 1927 г. и от плана 1990 г. (л.122-123).

За изясняване на делото от фактическа страна е допусната основна и допълнителна съдебно-техническа експертизи, изготвени от вещото лице арх. Т. Г..

Съгласно основното заключение на вещото лице арх. Г., предлаганото от жалбоподателя мотивирано предложение за изменение на уличната регулация и ИПРЗ е с предмет да осигури транспортния достъп единствено до имотите на жалбоподателя по административното дело, като с новопредвидената задънена улица (тупик) би получил достъп и само още имот с идентификатор 440623.6226.2462. Вещото лице сочи, че с последния вариант на Мотивираното предложение, с новопредвидената задънена [улица], 361ж, 361з и 361и, се пресичат контурите на съществуващите УПИ IV, V и VI, като за УПИ VI изобщо не става ясно как се затваря контура на дворищната регулация от северната му страна. В заключението се сочи, че доколкото за тази територия няма изградена стратегия, относно урегулирането на уличната мрежа и учредяването на нови УПИ от съществуващите контури на поземлените имоти, то не би било възможно да се отговори категорично дали така направеното

Мотивирано предложение би възпрепятствало възможността за цялостно решение на устройствените проблеми на територията и урегулирането на всички имоти. Но е факт, че предложението касае осигуряването на транспортен достъп до ограничен брой поземлени имоти, като няма как да се съобрази с бъдещата улична мрежа, доколкото за нея все още няма изградена визия и теория. Не са съставени и план – схемите на инженерната инфраструктура на района, визирани в чл. 108 ЗУТ.

Вещото лице сочи, че законосъобразно и целесъобразно икономично и инфраструктурно обосновано устройствено решение би било невъзможно, чрез прокарването на неограничен произволен брой задънени улици към ограничен брой поземлени имоти. То няма да отговаря на основни норми в съвременното устройствено планиране и ще е белег единствено на решаването на частни проблеми „на парче“, без системно и планирано проектиране и групиране на цялостните устройствени и инфраструктурни проблеми на територията.

Съгласно заключението на вещото лице новопредвиденото изменение, касаещо прокарването на поредната задънена улица е обективно невъзможно да бъде съобразено с нормата на чл. 108 ал. 5 ЗУТ за икономично осъществяване на плана и възможност за целесъобразно устройство на урегулираните поземлени имоти и на кварталите. Вещото лице излага, че обективно, не е по силите на частния инвеститор, собственик на отделен поземлен имот, да се справи с инфраструктурното инженерно-техническо проектиране на уличната и останалите инженерни мрежи в определен квартал. Соочи, че се касае за комплексно изследване на територията, демографски и икономически прогнози, изготвянето на съответните анкети със собствениците, изработване на опорни планове и схеми на инженерно-техническата инфраструктура.

В допълнителното заключение вещото лице сочи, че планът от 1927 г. третира част от територията, обхваната от графичната разработка на „Окончателен застроителен и регулационен план на [населено място] - 3 част“, одобрен със Заповед № РД-09-29/21.05.1990 г. Посочено е, че територията, в която попада теренът на жалбоподателя по настоящото дело категорично попада в обхвата на плана, одобрен с горесцитираната Заповед №РД-09- 129/21.05.1990 г. В тази връзка е приложено копие на целия план „Окончателен застроителен и регулационен план на С. - [населено място] - част 3“.

Вещото лице сочи, че от графичното приложение на плана е видно, че територията на кв. 142, в която попада площта на процесиите имоти е включена в обхвата на плана от 1990 г. Не са налице отбелязвания върху самия план факти, както и посочени причини, поради които територията, върху която се намират процесиите недвижими имоти да е била изключвана от обхвата на плана - било то поради висящи съдебни спорове или изтъкнати други технически причини.

В допълнителното заключение е посочено, че върху предлаганото от жалбоподателя Мотивирано предложение (второ от общо две) за изменение на уличната регулация и ПРЗ, са нанесени трасетата на уличната мрежа като на плана от 1990 г., така и частично на трасета на уличната мрежа от плана от 1927 г. – в частност улицата от плана 1927 г. по осови т.61 и о.т. 62 и перпендикулярната ѝ задънка от запад, която преминава през прилежащата територия на процесиите имоти, собственост на жалбоподателя. Вещото лице сочи, че няма съвпадение на тези трасета, както и невъзможността за тяхното „напасване“ и едновременно приложение. Уличната мрежа по плана от 1927 г. преминава през площите на имоти с идентификатори

6226.152 като преминава директно през очертаванията на съществуваща двуетажна масивна жилищна сграда, през площта на имот 6226.155, 6226.154, 6226.156, 6226.142, през имот 6226.2462 и през очертаванията на съществуващата в имота триетажна масивна жилищна сграда, законно изградена, съобразно предвижданията на действащия план от 1990 г.

В съдебно заседание от 22.11.2018 г. вещото лице е заявило, че до имоти 6226.2624 и 6226.155, видно и от скицата, намираща се на стр.47, новопредложената улица не осигурява достъп. Посочило е, че улицата тупик с или без разширение след завой може да стане част от бъдещата улична мрежа, но за да се случи цялостната улична мрежа на този квартал трябва да се подходи малко по-систематично, за да се урегулира цялата територия. Заявило е, че от о.т. 61 до о.т. 62, съгласно скицата от стр.47 е предвиждането на плана от 1927 г., от който се вижда, че минава през недвижимите имоти на жалбоподателя, включително заснети къщи в квартала, поради което вещото лице счита, че същият не е приложен и не е приложим.

В с.з от 20.12.2018 г. вещото лице е заявило, че територията, в която попада теренът на жалбоподателя, попада в обхвата на плана от 1990 г., но е ПИ, а не УПИ.

При така установената фактическа обстановка, съдът след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 ГПК във вр. чл. 144 АПК представените по делото писмени доказателства, приема за установено от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е от заявителя пред органа, по чиято инициатива е започнало административното производство, завършило с изричен отказ за одобряване на ПУП – ПРЗ за ПИ с идентификатори 44063.6226.147 и 44063.6226.156 по КKKP на [населено място], район „П.“, заинтересован от оспорването му, съгласно чл.131, ал.2, т.1 във връзка с ал.1 от ЗУТ. Кръгът на активно легитимирани да обжалват ПУП субекти е очертан в нормите на чл. 131, ал. 1 и ал. 2 ЗУТ - собствениците и носителите на ограничени вещни права според данните от имотния регистър, а до приемането му в кадастралния регистър, чиито имоти са непосредствено засегнати от предвижданията на ПУП. Непосредствено засегнати имоти са: - имотите - предмет на самия план; съседните имоти, когато са включени в свързано застрояване; съседните имоти, включително имотите през улица, когато се допускат намалени разстояния; съседните имоти, когато се променя предназначението на имота - предмет на плана; имотите, които попадат в сервитути, в защитени територии за опазване на културното наследство или в забранени, охранителни или защитни зони, включително такива за обекти, свързани с отбраната и сигурността на страната, за които с нормативен акт и/или със специфични правила и нормативи са въведени ограничения в режима на застрояване и ползване на поземления имот.

Жалбата е подадена на 20.02.2018 г. чрез район „П.“, който е извършил обявяването на акта. Административният акт е бил изпратен на М. със съобщение с изх. № РПН18-ВК08-59 (1)/01.02.2018 г. (л.16) и е получен на 13.02.2018 г., което е видно от направеното отбелязване върху известието за доставяне – обратна разписка (л.17).

Правото на оспорване е упражнено в 14 дневния срок по чл. 215, ал. 4 от ЗУТ, поради което и доколкото отказът по чл. 129, ал.2 от ЗУТ е сред подлежащите на съдебно оспорване актове по ЗУТ – чл. 215, ал.1 във вр. с чл. 214, т.1 от

ЗУТ, при липсата на никоя от хипотезите на чл. 159 от АПК жалбата подлежи на разглеждане на основанията по чл. 146 от АПК.

По основателността на жалбата:

Разгледана по същество жалбата е **НЕОСНОВАТЕЛНА**.

Като взе предвид наведените от жалбоподателя доводи за незаконосъобразност и извърши проверка на оспорвания административен акт, на всички основания за законосъобразност, съдът достигна до следните изводи:

На първо място, жалбоподателят не оспорва компетентността на органа, но в резултат на задължението на съда да не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а да провери законосъобразността на акта на всички основания, посочени в чл. 146 от АПК съдът следва да отбележи, че атакувания административен акт е издаден от компетентен орган, в кръга на правомощията му.

Заповед № РА50-2/03.01.2018 г. е издадена от компетентен орган и в пределите на неговата власт. Актът е издаден на основание чл.135, ал.3 от ЗУТ във връзка със Заповед № САГ17-РД09-622/19.06.2017 г. на Кмета на Столична община. Съгласно разпоредбата на чл. 135, ал. 1 от ЗУТ към която препраща ал.3, лицата по чл. 131 могат да правят искания за изменение на устройствените планове с писмено заявление до кмета на общината, а в случаите по чл. 124а, ал.3 и 4 - съответно до областния управител или до министъра на регионалното развитие и благоустройството. На основание чл. 44, ал. 1, т. 1 и т. 13 от ЗМСМА във връзка с чл. 5, ал. 1 от ЗУТ със Заповед № САГ17-РД09-622/19.06.2017 г. Кмета на Столична община е оправомощил, при разрешена от закона делегация - § 1, ал.3 от ДР на ЗУТ, Главния архитект на СО (т. 1.24) да разрешава или да отказва със заповед да се изработи проект за изменение на действащ подробен устройствен план на основание чл. 135, ал.3 от ЗУТ.

В изпълнение на делегираното правомощие е издадена **Заповед № РА50-2/03.01.2018г.** на Главния архитект на Столична община, с която се отказва да се разреши изработването на проект за ПУП-ПРЗ на ПИ с идентификатори 44063.6226.147 и 44063.6226.156 по КККР на [населено място], район „П.“ по внесено заявление вх. № САГ17-ГР00-325/12.02.2017 г. и САГ-ГР00-325/23.08.2017 г. мотивирано предложение от А. С. М..

Предвид изложеното не е налице предпоставката за отмяна на атакувания акт по смисъла на чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 1 от АПК.

На второ място, актът е издаден в предписаната от закона форма, съгласно изискването на чл.59 АПК. Същият е мотивиран, като са посочени правни и фактически основания за издаването му. Същият съдържа реквизитите, посочени в чл.59, ал.2 от АПК, а именно: наименование на органа, който го издава, адресат на акта, разпоредителна част, дата на издаване и подпис на лицето, издало акта. Заповедта е мотивирана с изложени конкретни фактически основания за недопустимост на ПУП – ИПРЗ за поземлени имоти № 44063.6226.147 и 44063.6226.156 по КККР на [населено място], район „П.“ - СО, съобразно съдържащите се в административната преписка документи, в т.ч. проект за ПУП-ИПРЗ.

Не са налице основанията за отмяна съгласно чл. 168, ал. 1 във връзка с чл.

146, т. 2 от АПК.

На трето място, съдът не констатира допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила при издаването на заповедта. Видно от представената по делото административна преписка и съдържащата се в нея кореспонденция между страните ответникът е спазил изискването на чл. 35 от АПК да се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая и се обсъдят обясненията и възраженията на заинтересованите граждани, когато такива са дадени, съответно направени. В хронологичен ред е спазена предвидената в ЗУТ процедура – въз основа на заявление от собственика на поземлени имоти № 44063.6226.147 и 44063.6226.156 по КККР на [населено място], район „П.“ - СО (нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имоти № 6, том II, рег. № 2580, дело № 188/2008 г. от 23.06.2008 г. и нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имоти № 5, том II, рег. № 2579, дело № 187/2008 г. от 23.06.2008 г., л. 60 - 65), с приложени мотивирано предложение за ПУП-ПРЗ, комбинирана скица за пълна и частична идентичност по чл. 16, ал.3 от ЗКИР, скица № 15-58003/10.02.2017 г. за ПИ с идентификатор 44063.6226.147, издадена от СГКК – С. и скица № 15-58004/10.02.2017 г. за ПИ с идентификатор 44063.6226.156, издадена от СГКК – С.. Допълнително от М. е внесено със заявление с вх. № САГ17-ГР00-325/16.03.2017 г. задание по чл. 125, ал.2 от ЗУТ. Административния орган е указал на заявителя да представи мотивирано предложение, обвързано с действащите регулационни планове в достатъчен обхват, доказващ възможността за обслужване на ПИ с идентификатори 44063.6226.2462, 44063.6226.155 и 44063.6226.2624, тъй като в този случай има припокриване на плана за регулация на [населено място], одобрен със заповед № РД-09-129/1991 г. и плана за регулация на [населено място], одобрен със заповед № 13/1927 г., който не е отменен. Преписката е разгледана от отделите на НАГ – СО, като е изразено отрицателно становище от отдел „БДПРЗПГМ“ – „Комуникации и транспорт“, че предлаганото транспортно решение не осигурява условия за последващо решаване на достъпа до неурегулираните имоти в устройствената зона. Установено е от отдел „Устройствено планиране“ – НАГ – СО, че имотите на жалбоподателя попадат в устройствена зона „Жилищна зона с малкоетажно застрояване в природна среда“ (Жм1), съгласно Приложението към чл.3, ал.2 ЗУЗСО. Преписката е била разгледана на заседание на ОЕСУТ, който дава задължително становище, видно от протокол № ЕС-Г-93/21.11.2017 г., т.8. Именно ОЕСУТ е дал предложение до гл.архитект да издаде заповед за отказ да се разреши изработването на проект на ПУП по заявлението на М. и да се възложи служебно по реда на чл. 135, ал.5 от ЗУТ устройствена процедура, след проучване на необходимия обхват. Именно въз основа на решението на ОЕСУТ, събраните в хода на административното производство доказателства и с оглед на обстоятелството, че урегулиране-то на поземлените имоти - собственост на заявителя по имотни граници и про-веждане на уличната регулация по посочения начин пречат възможността за цялостно решение на устройствените проблеми на територията и урегулира-нето на всички имоти по най-икономичен и съразмерен начин от главния архи-тект на СО е издадена процесната заповед за отказ на главния архитект на СО №

РА50-2/03.01.2018г.

Предвид изложеното не са налице основанията за отмяна на акта съгласно чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 3 от АПК и съобразно обективизираното в съдебната практика и теорията становище, че процесуалните нарушения в административното производство са съществени, само ако са се отразили на правилността на крайните фактически и правни изводи на административния орган. Преценката за това е свързана и с изследване на материално-правните предпоставки за постановяване на обжалваната заповед.

На четвърто място, съдът намира, че оспорената заповед на Главния архитект на СО не е издадена при допуснати нарушения на материалния закон и същата съответства на целта на закона.

Съгласно чл.8 от ЗУТ конкретното предназначение на поземлените имоти се определя с подробните устройствени планове. Съгласно чл.9 от ЗУТ, ал.1 „В територии без устройствени планове предназначението на поземлените имоти до влизането в сила на плановете се определя от фактическото им използване, освен ако използването противоречи на закон. А съгласно ал.2 „Промяната на предназначението на територии и на поземлени имоти с цел застрояване се извършва въз основа на влязъл в сила подробен устройствен план... ”.

В конкретния случай се припокриват ПР на [населено място], одобрен със заповед № РД-09-129/1991 г. и план на [населено място], одобрен със заповед № 13/1927 г., който не е отменен.

Във връзка с направеното в жалбата възражение следва да се посочи, че в случая е неприложим реда по чл. 16 от ЗУТ за двата имота на жалбоподателя, тъй като разпоредбата на чл. 16 от ЗУТ предвижда, че с ПУП за територии с неурегулирани поземлени имоти, както и за територии с неприложена първа регулация по предходен ПУП се определят необходимите площи за изграждане на обекти на зелената система, на социалната и на техническата инфраструктура - публична собственост.

Въпреки представените от жалбоподателя в хода на административното производство предложения, съобразно указанията на административния орган, съдът намира, че не е постигнато изискването за целесъобразно регулиране на територията. В този смисъл, споделя, изложените от административния орган съображения. Видно от двете заключения на вещото лице, които съдът кредитира като точни и обосновани, предлаганото от жалбоподателя мотивирано предложение за изменение на уличната регулация и ПРЗ е с предмет да осигури транспортния достъп единствено до имотите на жалбоподателя по административното дело, като с новопредвидената задънена улица (тупик) би получил достъп и само още имот с идентификатор 440623.6226.2462.

Дори с последния вариант на Мотивираното предложение, представен по преписката, с новопредвидената задънена [улица], 361ж, 361з и 361и, се пресичат контурите на съществуващите УПИ IV, V и VI, като за УПИ VI изобщо не става ясно как се затваря контура на дворищната регулация от северната му страна. Не е възможно да се отговори категорично дали така направеното Мотивирано предложение би възпрепятствало възможността за цялостно решение на устройствените проблеми на територията и урегулирането на

всички имоти, но не се спори, че предложението касае осигуряването на транспортен достъп до ограничен брой поземлени имоти, като няма как да се съобрази с бъдещата улична мрежа, доколкото за нея все още няма изградена визия и теория. Не са съставени и план – схемите на инженерната инфраструктура на района, визирани в чл. 108 ЗУТ.

Съдът споделя мнението на административния орган и ВЛ, че законосъобразно и целесъобразно икономично и инфраструктурно обосновано устройствено решение би било невъзможно, чрез прокарването на неограничен произволен брой задънени улици към ограничен брой поземлени имоти. То няма да отговаря на основни норми в съвременното устройствено планиране и ще е белег единствено на решаването на частни проблеми „на парче“, без системно и планирано проектиране и групиране на цялостните устройствени и инфраструктурни проблеми на територията.

Съгласно заключението на вещото лице, което съдът възприема, новопредвиденото изменение, касаещо прокарването на поредната задънена улица е обективно невъзможно да бъде съобразено с нормата на чл. 108 ал. 5 ЗУТ за икономично осъществяване на плана и възможност за целесъобразно устройство на урегулюираните поземлени имоти и на кварталите.

По изложените съображения, намира, че оспореният в настоящото производство административен акт е правилен и законосъобразен, поради което следва да остави жалбата на лицето без уважение.

С оглед направеното искане за присъждане на разноски и на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, съдът намира, че следва да присъди на ответника направените разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 /двеста/ лева и за изслушаната по делото експертиза в размер на 200 лв., общо - 400 лв.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК,
Административен съд София-град, 30-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалба с вх.№ РПН18-ВК08-59/2/20.02.2018г. от А. С. М., чрез пълномощника адв. В. В., срещу заповед № РА50-2/03.01.2018г. на главния архитект на СО.

ОСЪЖДА А. С. М., ЕГН [ЕГН], от [населено място] да заплати на СТОЛИЧНА ОБЩИНА, сумата от 400 лв. /четиристотин лева/ на основание чл.143 ал.4 от АПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 - дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София - град пред Върховния административен съд на Република България.

Съдия: